

Kovács Petra Eszter már nem ismeretlen a Bóbita Bábszínház társulata és közönsége számára, hiszen évekkel ezelőtt megrendezte a Hókirálynő című előadást. Ebben az évadban visszatért Pécsre, hogy *Čapek* nagyon kedves történeteit színpadra állítsa Kutyussal és Cicussal a főszerepben. A bemutató előtt beszélgettünk vele a darabról, ami olyan, mintha a gyermekek öneledt játékát látnánk. (Képünkön: Kutyus és Cicus, azaz Matta Lóránt és Papp Melinda. Fotó: Bóbita Bábszínház)

- Hogyan kaptad ezt a mostani felkérést?

- **Sramó Gábor** keresett meg egy vagy két évvel ezelőtt, hogy kimondottan óvodásoknak szóló előadás megrendezésére szeretne felkérni, melynek a főszereplői állatok. Egy közös beszélgetés során Gábor és **Papp Melinda** hozták fel *Čapek* meséjét, aminek nagyon örültem, mert kimondottan szeretem.

- Mi fogott meg a történetben?

- Legalább 10 évvel ezelőtt láttam a darabból egy előadást, **Bartal Kiss Rita** rendezésében, aki az én darabomat tervezte. Az előadásra nem emlékeztem teljes mértékben, arra azonban igen, hogy a két kecskeméti színész rendkívül felszabadultan, örömmel játszott. Ezután vettem ki a könyvtárból és kezdtem el olvasni a könyvet, ami a nagyobbik gyerekemnek is nagy kedvence lett. Azt gondolom, nehéz úgy írni gyerekeknek, hogy az tényleg az ő nyelvükön szóljon.

Čapek

nek ez sikerült. A darabban szereplő történetek és játékok pont úgy épülnek fel, ahogy a gyerekek játszanak. Szabadon, asszociatíván, ki-be lépve szerepekbe, történetekbe. Ez az abszurd és csapongó meseszöveg nagyon a szívemhez nőtt.

- Kérlek, mutasd be röviden a mesét!

- Az alaphelyzet egy kutya és macska együttélése, ami minden gyerek számára ismerős. Ez már önmagában sok komikus helyzetet hoz, hiszen egy sokszor marakodó, de mégis egymás nélkül meglenni képtelen párosról van szó. A történetek bemutatják, hogy milyenek ők: miben különböznek, és miben hasonlítanak. Ezt a két alapvetően ellentétes figurát rakja bele különböző történetekbe, olyan helyzetekbe, amiket együtt élnek meg. A kettejük viszonya nagyon sokrétű; néha olyan, mintha testvérek lennének, vagy egy régóta együtt élő házaspárnak tűnnek, de olyan helyzet is van, hogy azt érezzük, mintha egy szülő-gyerek kapcsolatot látnánk, persze indirekt módon, kimondatlanul. Cicus, a női karakter, sokkal megfontoltabb, mondhatni felnőtt, okoskodóbb. Míg Kutys, a férfi karakter, örökmozgó, szertelen, játékos és eléggé hebrencs. A kettősük dinamikája nagyon jól működött az egész darabot.

- Milyen Kutys és Cicus élete? Kedvcsinálóként mesélj pár történetet!

- Nagyon hétköznapi dolgok történnek velük. Például rájönnek, hogy koszos a padló. Amit fel is mosnak, de egymással! Egy másik történetben az egyiknek születésnapja, a másiknak névnapja van, így tortát sütnek, kicsit hasonlóan a gyerekek homokozóban „sült” tortájához. A történetek mind úgy épülnek fel, mint a gyerekjátékok. Nincsenek kőbevésett szabályok, előre eldöntött szerepek, úgy látjuk, mintha ott, akkor improvizálná a dolgokat a két szereplő. Ez azt várja el a színésztől, hogy nagyon kreatívan, felszabadultan és sok humorral dolgozzanak, próbáljanak. Szerencsére két olyan színésszel dolgozom együtt (Papp Melinda és Matta Lóránt), akik nagyon felszabadultan és bátran játszanak. Úgy gondolom, hogy jól fog működni a darab, mert a gyerekek ráismernek, hogy ők is így viszonyulnak ezekhez a helyzetekhez. Néhány nagyon jó történet kimaradt a darabból, amelyek líraibbak, olvasva nagyon szépek, viszont színpadon, dramaturgiailag annyira nem működnének, illetve ez a korosztály talán kicsit nehezebben fogadná be őket.

- Hogyan lettek kiválogatva a kis mesék? Te magad döntöttél vagy segítettek benne?

- **Ábrahám Eszterrel** - az anyukámmal, aki a szövegeket írta – sokat dolgozunk együtt. Vele választottam ki, hogy milyen történetek szerepeljenek a darabban, majd felkértem Ritát, és azon kezdtünk el gondolkodni, hogy mi lenne a legjobb képi megfogalmazás. Arra törekedtünk, hogy a díszlet és a bábok is ezt a könnyed, játékos világot adják vissza. Először egy rajzos környezetből indultunk ki, amit később elvetettünk. A teret felnagyított építőkövek adják, amelyekből a darab folyamán a két színész különböző helyszíneket alakít ki. Olyan bábokat szerettünk volna, amelyek a gyerekeknek kedvesek, amelyekkel lehet azonosulni. Ezért antropomorfizált hősök vannak: egy felöltöztetett kutya és macska, amitől nagyon jó karaktert kaptak. Asztali bábokat használunk, amiket néha nyúzunk, néha vízbe dobáljuk, őket stb. Azt gondolom, ez a fajta bábhasználat nagyon szórakoztató lesz a gyerekeknek, mert felismerhetik benne, ahogy ők is játszanak a játékaikkal. Az előadás szerves része továbbá a zene, amelyet **Kiss Dávid** szerzett.

- Mennyire tervezték interaktívra az előadást? Beleszólhatnak a gyerekek a történetekbe?

- Nem terveztük interaktívra, de úgymint bele fognak szólni. A „Jaj, ott van mögöttem” és társai nagyon jó jelzések, mert azt feltételezik, hogy a gyerek együtt van a történettel. Az a legrosszabb, amikor az óvónő vagy tanítónő ezeket a reakciókat lecsittegeti. Pedig nagy örömet okoz a színészeknek, rendezőnek, mindenkinek. Reméljük, hogy ilyen interaktivitásra számíthatunk.

- A darab a nagyszínpadon lesz.

- Igen. Ez egy kétszemélyes történet, amit elő lehet adni intim térben is, de azt látom, hogy nagyon jól működik nagyszínpadon.

- Van tanulsága ezeknek a kis történeteknek?

- A történeteknek a tanulsága, vagy inkább az üzenete számomra az, hogy lehetsz akárhány éves, ha tudsz önfeledten játszani, meg tudod őrizni magadban a gyermeki énedet, sokkal boldogabb lesz az életed. Ezért is szeretem a hivatásomat, mert én a rendezéseim közben is nagyon jól szórakozom. Próbálom ugyanazt az érzést megteremteni és színpadra állítani, amit gyerekként éreztem egy-egy bábelőadás megnézésékor. Fő hangsúlyt kap a darabban, hogy a két különböző karakter mennyire jól tud együtt élni a másikkal, és hogy milyen kiválóan kiegészítik egymást. Ez a mese a barátságról és az elfogadásról is szól.

- Kiknek ajánlod a darabot?

- Az előadást 3 éves kortól ajánlom egészen iskolás korig, de azt hiszem, hogy a felnőttek is jól fognak szórakozni.

- Milyen előadások, bemutatók várnak még rád ebben az évadban?

Most volt egy bemutatóm Békéscsabán *Barátom, Gombocska és a mágikus levelek története* címmel, illetve lesz még egy csecsemőszínházi rendezésem Szegeden, majd Szombathelyen rendezem

A gyáva kistigris

című darabot, és utána már „csak” utazgatok az előadásokkal az évad végéig.

{jcomments off}